

Posamezna štev. K 2.—

TABOR* izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ob 18. uri v danem naslednjega dne ter stanemščino po pošti K 20.—, za inozemstvo K 40.—, dostavljen na dom K 22.—, prejemam v upravi K 20.—, usmeriti po dogovoru.

Naroča se juri upravi TABORA*. TABOR, Jurčičeva ulica štev. 4.

Posamezna štev. K 2.—

UVEDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, 1. nadstropje. Telefoni interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritlije, desno. Telefon št. 24. SHS poštnočrkovni račun štev. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne vrzira. — Lekopisi se ne vrzajo.

Leto: III.

Maribor, sobota 18. februarja 1922.

Številka: 40.

Občinska koalicija.

Maribor, 17. februarja 1922.

Ko so sedeli na našem mariborskem magistratu še vladni komisari ter so bili v občinskem svetu še večinoma na prednjim, demokratskim krogom pripadajoči ljudje, so bili vsi opozicionalni ljudi od »Straže« do pokojne »Enakosti«. Vsak dan polni najgrših napadov deloma naravnost na njihove osobe, deloma pa na demokratsko stranko kot tako. Očitalo se je to in ono, zabavljalo čez korupcijo pri stanovanjskem uradu, čez draginjo, proti kateri »policajdemokrati« nenesar ne ukrenero ter še čez tisoč drugih stvari. Takrat je prevzemal vse klerikalce, narodne socialiste in socijalne demokrate en sam klic: — »Dajte nam volitve, da pomestimo demokratsko nesnago z magistrata!« Volitve so končno res prišle ter se tudi vršile in izvršile v znamenju tega klica z zmago socialno demokratične, komunistične narodno socialistične in klerikalne koalicije, katera je potisnila demokrate v opozicijo. V dneh agitacije za te volitve so sipali socialisti demokratice, komunisti, narodni socialisti in klerikali med naše meščane toliko prekrasnih in vabljivih obiljub, da bi se moralno spremeniti življenje v Mariboru v pravcati raj, če bi se izpolnilo v resnici samo desetino teh obiljub.

Danes je poteklo že precej mesecov od občinskih volitev. »Demokratska nešnaga« je izginila z magistrata, na županski stol je sedel socialist demokrat, ničemu na desnicu naroden socialist, na levico pa klerikalec. Ta trojica strank je dobila v naši mestni občini absolutno in neomejeno oblast. Dolgo, vse do danes, smo čakali na obljubljeni raj, upali smo, da se bo vendar enkrat pokazala dobrota novega močnega socijalnodemokratsko narodnosocijalistično - klerikalnega režima. In res, dobrota se kaže od dne do dne bolj, toda ne v pozitivnem, ampak v negativnem smislu. Razmere v Mariboru postajajo od dne do dne bolj nezgodne. Draginja rasie tako strašno in nezadržno, da postaja ubogega meščana, ki je navezan samo na zaslужek svojih rok, kar groza Maribor, ki je bil pod vladom »demokratske nešnage« najcenejše mesto v Jugoslaviji, je pod vladom socialistov in klerikalcev prekošil vsa ostala slovenska mesta ter bo prekošil, če še ni, prav kmalu celo zloglasni Zagreb. Verižniki in navijalci nimajo nikjer tako prostih rok, kakor v socialistično - narodnosocijalistično - klerikalnem Mariboru. Povsod drugod jih preganjajo in zatirajo, le v Mariboru jim ne skrivijo niti lasu. Razmere na našem trgu so vnehopričoče. Mestne aprovizacije, ki bi edina kolikoroliko ublažila nezgodno draginjo ter vsaj deloma izpodnila tla navijalcem cen in oderuhom, občinska koalicija neče in sicer radi tega ne, ker bi mogla konkurirati s konzumom, katerega pripravljajo narodni socialisti za svoje pripadnike. Na stanovanjskem uradu se ni še nikoli postopalo tako škandalozno, kakor se postopa sedaj, ko ga ima v svojih rokah rdeče-modro-črna koalicija. Mesto da bi se pometaло iz stanovanjskih raznih parazitov, ki nimajo tu nikakega opravka, ali da bi se jim vsaj odvzela prevelika stanovanja, mesto da bi se postalo kamor spadajo razne nemške domine, ki se šopirijo v celih velikih stanovanjih same, se meče na cesto naše revne ljudi ter se nakazuje nova stanovanja raznim nepotrebnim tujičem, ki bi radi blagovolili osrečiti naše mesto s svojimi »šefti«.

V občinsko zvezo se sprejemajo razni Nemci, čuti in nemčurji, zavedne Slovence in Jugoslovence pa se odklanjajo.

Trgovska pogajanja z Avstrijo.

Nova muslimanska ministra. — Protič vpokojen. — Sporazum z Italijo. — Za podporo Rusiji. — Konferenca male antante.

Beograd, 17. februarja. Izv. Pogajanja glede trgovske pogodbe med Jugoslavijo in Avstrijo potekajo ugodno. Posebno pozornost se posveča tranzitnemu prometu v Sloveniji. V bodočnosti bo udeleževal pogajanj tudi zastopnik pokrajinskega namestnika za Slovenijo, prof. dr. Vodopivec.

Beograd, 17. februarja. Izv. Novi minister za trgovino, g. Osman Milović, ki ga je desiguiral muslimanski klub, je že od leta 1910 naprej župan v Tuzli. On je pristaš struje poslanca Korkuta ter je kot zaveden Jugosloven izjavil, da pride v poštov za bodočega ministra za narodno zdravje Omerović. Omerović je pristaš dr. Spahe, to je hrvatske frakcije. Iz tega je razvidno, da je na obeh straneh muslimanskega kluba prišlo do kompromisa. Kandidatura imenovanih je napravila v Beogradu ugoden vtis.

Beograd, 17. februarja. Izv. Stojan Protič je v času državnega svetnika vpokojen.

Beograd, 17. februarja. Izv. Iz dobro poučenega vira se doznavata, da je med Jugoslavijo in Italijo glede izpravnitve tretjega pasu v Dalmaciji dosegzen sporazum. Radi tega se bo gospodarska pogajanja v kratkem zopet nadaljevala. Skoča so tudi doseči ure-

ditev razmer na Reki.

Beograd, 17. februarja. Izv. Včeraj se je osnoval tukaj komite za podporo gladičem v Rusiji. V korist te akcije bo imel št. 100 Dositel več konferenc v vseh večjih mestih kraljevine.

Beograd, 17. februarja. Izv. Zunanji min. dr. Ninčić je poslal našemu poslaniku v Parizu in Londonu nalog, naj sporazumno z dr. Benešem določita rok konference zastopnikov male antante. Konferenca se bo, kakor znano, vršila v Beogradu.

Anglija proti mali antanti.

DKU London, 16. februarja. (Reutter.) ferenco v Londonu samo zastopnike p-ferenco v Londonu samo zastopnike p-teri si, vsled česar nikakor ne gre, da bi se klicalo na to konferenco še za-teri si, vsled česar nikakor ne gre, da bi se klicalo na to konferenco še za-za genovsko konferenco, izraža tudi že-za genovsko konferenco, izraža tudi že-ijo, naj bi se na to predkonferenco po-ijo, naj bi se na to predkonferenco po-zvalo tudi zastopnike male antante. An-za genovsko konferenco, izraža tudi že-gleška vlada je na to noto odgovorila rok konference zastopnikov male antante. Konferenca se bo, kakor znano, vršila v Beogradu.

Francija ne prizna sovjetske vlade.

DKU Pariz, 16. februarja. (Havas). Francija je pomagala ruskim vojnim v zborci je izjavil ministrski predsednik Poincaré, odgovarajoč na vprašanje socialistično-radikalnega poslanca Buissona: Vlada želi nuditi Rusiju hitro in uspešno pomoč. Zbornica je iz humanitarnih ozirov dovolila za stradajoče rusko prebivalstvo 6 milijonov frankov kredita, tudi razna društva in posamezniki so darovali značne svote. Na to je ministrski predsednik podal pojasnila o pogajanjih med Noujensom, Skoblevim, Krasinom in Čičerinom, ki se pa še nadaljujejo. Ugotovil je, da so brzjavke iz Moskve precej ugodne. —

—o—

Kraljevo potovanje v Bukarešto.

TIP Beograd, 16. februarja. Nj. Vel. kralj Aleksander se 19. t. m. odpelje v Bukarešto. Na potu ga bodo spremljali min. predsednik Pašić, minister za zunanjije stvari dr. Ninčić, še političnega oddelka v ministrstvu za zunanjije stvari Anastazijević, šef zapisnikar v ministrstvu za zunanjije stvari Ristić, minister dvora Janković, adjutant Hadžić,oveljnik kraljeve garde Živković, maršal dvora Damjanović in pomočnik maršala dvora Jovičić. Nj. Veličanstvo s spremstvom bodo na rumunski strani slovesno sprejeli v Turnu Severinu.

Ministri na razpoloženju se razrešijo dolžnosti.

TIP Beograd, 16. februarja. Snoči je gospodarskofinančni komite ministrov sklenil, da se ministri na razpoloženju razrešijo svojih dolžnosti.

Razmejitev z Albanijo.

TIP Beograd, 16. februarja. Koncem meseca februarja se sestane v neutral-

Mesto da bi se pomagalo ljudstvu ter se ga razbremenilo, se uvaja vedno nove davke. Celo na zrak bi radi napravili davek modri može socijalnodemokratične porodice. V občinskih odsekih v mestnem in občinskem svetu se vrše seje, ki spominjajo v marsičem na seje znanih Abderitov in njihove pravde o oslovi senči. Po cele dolge ure se razpravlja o malenkostih, ki sploh niso vredne, da se o njih govor, o onih zadetih pa, ki so najbolj pereče in najbolj važne, se pa sploh ne razpravlja. Če človek pogleda le enkrat na sejo našega občinskega sveta, zapazi takoj, da sedi v njem 80 procentov nezmožnežev, ki o komunalni politiki in o občinskih zadevah nimajo niti pojma. — Potem se človek tudi ne čudi če je naše občinsko gospodarstvo in delovanje tako kakršno je in če postajajo razmere dan za dnevnim boli nezgodne, tako da celo narodnosocijalistično glasilo »Jugoslavija« samo pravi: »Kaj dela naša socijalnodemokratska večina (seveda svoje lastne stranke, ki je ravno toliko ali pa še več kriva nezgodnih razmer, »Jugoslavija« ne oči odsoditi) v občinskem zastopu, da ne vidi tega groznega povika (cen) in ne čuje tožb konsumentov delavcev in javnih nameščencev? Kaj pomaga če še toliko zabavljate čez prejšnje (demokratiske) vladne komisarie, če pa ljudstvo vidi, da je bilo preje neprimerno boljše, kadar pa je sedaj. Ljudstvo gleda in sodi, ne po besedah ampak po dejanih.«

Strašna je ta odsoda. Še strašnejša, ker je prišla iz vrst pristašev krvcev samih. Tako daleč smo torej že prišli, da že lastni pristaši v lastnem glasilu zabavljajo če svoje voditelje! V take razmere nas je privreda sedanja občinska koalicija, a oni listi, od »Straže« do »Volksstimme«, ki so prej, napram današnjim v zlatih časih, bili vsak dan polni zabavljanja in kritiziranja, danes ne zinejo nitl besedice, ampak trdovratno molče. Te razmere s katerimi so osrečili našo občino socijalni demokrati, narodni socialisti in klerikalci, naj si vzamej javnost za vzgled in naj si jih dobro zapomni za prihodnjih. Dan obräčuna bo prišel prej ali slično in ta dan bo za sedanja občinsko koalicijo strašen. Večja ljudska metla bo pometla temeljito.

Dr. Alois Rašin:

Za gospodarsko vzajemnost Jugoslavije in Češkoslovaške.

(Češkoslovaška krona in dinar.)

(Narodni Listy z dne 14. t. m.)

Agramer Tagblatt* se je dne 8. t. m. pečal z mojim predlogom, naj bi z kraljevinou SHS uredili svoje stike na ta način, da ne bi deflacijska, ki se danes pojavlja pri nas, imela škodljivega vpliva na razmerje čsl. krone do dinarja in gospodarske.

Agramer Tagblatt trdi, da si lahko kraljevinou SHS kot agrarna država popravi svojo denarno vrednost, ker je treba samo nekoliko dobrih letin, pa tanci njena bilanca aktivna. Po mnenju tega lista je opesno spravljati v odvisnost (mednarodno) jugoslovensko in češkoslovaško valuto, ker je Češkoslovaška kot industrijska država mnogo bolj izložena raznim izvoznim in socijalnim krizam, s tem pa tudi nestalnost denarne vrednosti.

Popolnoma soglašam z naziranjem, da ima kraljevinou SHS v svojih današnjih mejah bogate gospodarske vire, da bo imela v dobrih letih značne previške, ki ji bodo omogočili, da popravi katastrofalne posledice vojne in se posveti intenzivnemu investičnemu delu na železnicah, rudnikih in industrijskih podjetjih. Toda baš vsled tega, ker zato pam to naziranje, mislim, da bi bilo za

nem pasu komisija za razmejitev med Jugoslavijo in Albanijo.

Bonomi ponovno pred parlamentom.

DKU Rim, 16. februarja. Danes je stavljal Bonomi po krizi prvič zopet pred zbornicou. Govoril je o notranji in zunanjosti politiki. Njegov govor je bil sprejet hladno.

DKU Rim, 16. februarja. Po govorni ministrskega predsednika Bonomija v zbornicou so izjavili liberalni levičarji, da vztrajajo še nadalje v opoziciji. — Vsled vladne krize je dosedaj izostaja žalnica za umrlim papežem Benediktom XV., kar je nadomestil ministrski predsednik Bonomi z izjavo, da je smrt papeža svetovni dogodek, kar pa je izvalo na levici ogorčene proteste.

Francija in Madžarska.

DKU Pariz, 15. februarja. Zunanji odbor zbornice je končno sprejet poročilo Cuerniera, ki je priporočal ratifikacijo pogodbe z Madžarsko glede izpolnitve gospodarskih klavzul trianonske mirovne pogodbe.

obe državi prav, če bi si vzajemno potiagale pri reševanju povojske krize.

Ne smemo pozabiti, da je tudi Rusija bila agrarna država, razpolagajoča z ogromnim prirodnim bogastvom in je vendar imela vse do Witteja neurejeno denarno vrednost. Mednarodni boj, ki ga je započel Witte za mednarodno stabilnost rublja, videc v nji pogoj, da se z uspehom uvede denar v zlatu, nam jasno priča, da se ne sme prekrizati rok ter čaketi na dobro letino, ne ozirati se na to, kako bo v nerodovitnih letih, Witte ni odobraval načela, da se kurzi lahko enostavno diktirajo in je izrekel že leta 1894 znamenite besede: „Ne morem uvajati regulacije denarne vrednosti: ona se uvede sama, zakaj uvajati se sploh ne da.“ Smatral je, da so temelj dobre denarne vrednosti narodno-gospodarske razmere v državi, delavnost in štedljivost prebivalstva in kar najugodnejše vnovičevanje domačih pridelkov doma in na tujem. Stabilnost rublja, odgovarajoča zlatemu obsegu, je bila potrebna, da ni Rusija izvajala svojega dela za nizko ceno, da je niso izsesavali inozemski kupci. Ko je z monopolom na žganje vpustil ravnotežje državnih finanč, je posvetil vso skrb inozemskemu kurzu rublja, da bi na ta način zabranil osvojitev Rusije. Vse to pa je Witte dosegel izza dolge borbe, ki ostane v finančni zgodovini za vsikdar redki primer energije.

Meni ne gre za borbo, maneč za to, da dosežemo isti cilj potom sporazuma in z gospodarskim zaupanjem. Casi so težji kot so bili pred vojno, kajti vse valute so večalimanj odvezane od zlata, kovine, ki so jo povsod radi sprejemali za poravnavo plačilne bilance. Zaupanje v državo pa igra veliko vlogo pri določevanju kurza papirnatega denarja.

In razmišljajoč o stabilizaciji razmer sem bil in še ostarem tega mnenja, da bi bilo zelo zdravo za obe državi, če bi bili našli za mednarodni stik enaka ali medsebojno se dopolnjujoča načela. „Agramer Tagblatt“ izhaja iz stališča, da je kraljevina SHS agrarna država in da si vsled tega pribriči denarno stabilnost počasneje, a sigurneje kot Češko-slovaška, ki je industrijska država.

Češkoslovaška pa od množine žita, ki jo potrebuje na leto, pridela 70 odst. doma in samo 30 odst. uvaža. Njen poljedelstvo producira povrh tega sladkorno peso, krompir za špirit in škrob, pivovarniški ječmen, hmelj: od teh produktov je ovisna industrija sladkorja, kavinih surrogatov, špirita, škroba, slada, piva, ta industrija je pa izvozna industrija. S produkcijo mleka in mesi je združena mlečna, mesarska in kožarska industrija. Poljedelska produkcija je intenzivna; ječmen, slad in hmelj so znani širok sveta. Menjeno, da je naše celotno narodno gospodarstvo edvino edinole od industrije, je zmotno. V primeri z drugimi industrijskimi deželami imamo to prednost, da je naše poljedelstvo intenzivno in da se

bo ta intenzivnost stopnjevala še na Slovaškem. Intenzivnost in raznovrstnost poljedelske proizvodnje je obrambna proti celotni nerodovitnosti.

Kar se tiče ostale industrije, nam baš njena raznovrstnost jamči za stabilnost, kajti kriza v eni panogi ni redno v zvezi s krizo v drugih panogah; večkrat nastane vsled krize v eni panogi ugodnejša konjunktura za druge.

Nikakor ni pravilna trditev, da bo po svetovni vojni, ki je med množicami povzročila težko bolezni lenuhanja pri delu in v podjetnosti, lažje premagala povojsko bedo industrijska kot pa agrarna država. Kdor uvidi, kako velik pomen ima delo in podjetnost v intenzivni poljedelski in industrijski proizvodnji in kako veliko vlogo igrajo narava in njene sile v ekstenzivnem poljedelskem gospodarstvu, bo razumel, da se nismo ravno lahko povzpeli navzgor, ne da bi ozdravili vsaj deloma zgornj omenjeno bolezni.

Razlika tici drugje: Kraljevina SHS, zlasti pa srbske dežele so troele v vojnem času direktno škodo. Uničeno je bilo vse, kar se je uničiti dalo in orodano vse, kar se je dalo odnesti; zato je zdravljenje bolezni težje. Toda to navsezadnjem ni predmet diskusije. Gre za to, ali bi se moglo narodno gospodarstvo obeh držav dopolnjevati v tej meri, da bi bila ta vzajemnost gospodarskega življenja zdrava za obe državi. Seveda pri tem ne mislim, da eden ali drugi ne smel voditi samostojne gospodarske politike.

Naj to pojasni primer. Češkoslovaška mora 30 odst. svoje žitne potrebe uvažati iz tujine. Delalo se je na to,

iščemo razlik? Prepričan sem, da bi lahko našli skupnih gospodarskih načel, ki bi bila obema slovanskih državam v prospeh, ne da bi kakorkoli poškodovala samostojnost njune gospodarske politike. A ti skupni interesi bi utegnili obema državama pripomoči, da bi ne bila njuna denarna vrednost podcenjena na mednarodnih trgih in da ne bi povzročila osiromašenje držav, ker se sadovi našega dela izvajajo za ceno, ki stoji globoko pod njihovo dejansko vrednostjo.

Politične vesti.

* Hrvatski blok v zvezi z habsburgovci. Hrvatski listi blokaške skupine, ki so prišli radi memoranduma genevski konferenci v zadrgo, so sedaj drug za drugim izjavili, da tekst memoranduma, ki je bil objavljen, ni bil namenjen za konferenco, ampak za revijo „Revue pour la défense des droits des peuples“, ki izhaja v Zenevi v Svici. Informacije pa so sedaj dognale, da je to revija, katero izdajajo in financirajo habsburgovci ter razni pristaši pokojne avstro-ogrške monarhije. Revijo je za časa svojega bivanja podpiral tudi Karl Habsburg. Razen tega se zbirajo krog te revije tudi razni izdajalci osvobojenih narodov, kakor tudi znani hrvatski izdajalci Frank, Gagliardi itd. ter madžarski karlisti in oni, ki bi radi zopet vzpostavili prejšnji madžarski globus. Ako je res, da je bil ta tekst namenjen za to revijo, potem je jasno, da stopek blokaši v zvezi s habsburgovci ter z najhujšimi našimi izdajalci.

Zanimivosti.

Obogateljnik. Predor med Evropo in Afriko. — Naše himne. — Kako nastanejo v Ameriki mesta.

Pred par dnevi je bil izpuščen po prestani šestletni ječi radi tatvine in ropa nek 50-letni Ignac Makra. Nedavno — pred potekom kazni je sprejet obvestilo, da mu je neka bližnja rojakinja, Veronika Csaba zapustila poldrugi milijon dolarjev, kar znaša v madžarski valuti krog tričetr milijarde. To veselo vest mi je prinesel v zapor njegov branitelj, ki ga je pozdravil z besedami: »Ignac, Ti si postal velik gospod!« Nekemu novinarju, ki ga je obiskal v zaporu, je na vprašanje, kaj bo počel s takim denarjem, odgovoril, da bo kupil kako veliko posestvo ter se bo počel z intenzivnim gospodarstvom. Toda predno zapustim zapor,« je veselo dostavil. »Bom pogostil vse moje sedanje tovarišce. Pet svih bom dal speci; naj se tudi ta uboga raja enkrat pošteno masti. Ječarju pa, ki je bil z menoi vedno dober, bom kupil avtomobil.« Bogati jetnik pa re zna ne želite ne pisati.

Vsi dosedanji predori na svetu se bodo izkazali kot kritice inknej, če se bo

masivna, betonska stavba, kjer so bili začasna vojna stroji, ki so vlekli vzpenjače iz Trente v Pišenc in obratno.

Pot gre zlorjno pod zapadnimi stenami. Prisojnika, kjer se nahaja še vse polno zelenih ovir, za katere se nihče ne zmeni, razen narave, da posije vsak čas kako skalo z Prisojnikom, da jih pomenira.

Na križišču potov sva se odločila, da pogledava skozi »Okno« ter tudi šla kako pol ure, kjer sva pa morala računati z vsako minutno, sva odločila to na prihodnje leto ter se snutila dolgi proti »Kranjski Planini« (1611 m).

Nekako pred desetimi leti, ko nas je četverica prenocoila v tej kolibi, nam je nevihta odnesla streho, čeprav smo vši širje uro poprej prav pridno cimprali z našimi cepei, boječ se, da ne bo ponoči na nas lilo, a lilo je vanzarje; drugi dan pa smo vseeno šli s par hrnškami v nahrbniku na Prisojnik. Prijatelj dr. K. se bo getovo spomnil tiste krasne noči. To zopet le mimogrede.

Naša pot se dvignejo pologoma kvišku v vzhodni smeri proti navpičnim stenam Razora. Francetu kar ni šlo v glavo, da bomo mogli priti po tistih stenah na vrh in vendar je šlo. Pri spodnjem studenčku sva zopet kuhalna, živila in vila. Ko sva že bila priprav-

zgradilo predor med Evropo in Afriko pod giblitalsko morsko očjo. Francoški in drugi inženirji so začeli o stvar resno razmišljati in delajo, se že načrti. Če se udejstvi to namero, bo stvar izredno velikega pomena za zapadno Evropo in Afriko. Zgradilo bi se na primer takoj železnico, ki bi vezala Tangier na sever Afrike s skrajno točko na jugu Afrike. Ta železnica bi tako odprla civilizacijo pot v osrčje Afrike. Na severu bi bila tako zvezana z rečenim predorem, tako da bi vlaki vozili iz Pariza direktno v južno Afriko. Toda to odpira še druge možnosti. Takemu tunelu bi takoj sledil podmorski tunnel med Anglijo in Francijo in to podjetje bi bilo le malenkost v primeri z giblitalskim predorem. Angliji bi tako lahko posiljala po železnici blago v svoje južnoafriške kolonije. Nikakega razloga ni, da bi se načrta v bodočnosti ne izpeljalo. Predor bi bil izpeljan globoko pod morskim dnem. Na najzlobnejšem mestu znaša vodna globina 125 metrov. Dva načrta se pravijo sedaj. V bistvu sta si skoro enaka in iz njih je razvidno, da bi dolgost predora znašala okoli 26 milij. Predor bo imel obliko cevi, katera notranji premer bo meril okoli šest metrov. Tako se bo započelo z najnatačnejšim studiranjem zgodloških plasti, kajti doslej še ni zadost znanja kako je tam morsko dno. Če bi se na dan našlo kake zapreke bi delo ne bilo mogoče. Tako se je n. pr. dejalo že v letu 1886. načrte, da se napravi predor med italijanskim otokom Sicilijo in Italijo. Toda vsi načrti so padli v nič, ko je messinski potres v 1.903. dokazal, da se na dan tameno morske ožine nabajajo globoke razpoke.

Sarajevska večerna pošta piše: Mi se ne poznamo in se ne oceanjujmo, kakor bi bilo treba. Za vzhled vzemimo samo naše plemenske himne. Ali ne pristaja Božje pravde bolj Hrvatovom, ki se oči nekaj pravljajo in so spravaši dočim bi mogli prepustiti svojo Lepo domovino Slovencem, ki bolj ljubijo svojo rodno grudo, nego vsi estali Jugosloveni svojo. Slovenci pa morejo mirne duše prepustiti »Zastavo slave s puško, ki govorijo bratem Srbinom.«

Dve milji zapadno od Hindaha je pred šestimi meseci nahajala 1200 akrov velika pravna farma. Danes stoji tam že 200 domov, v katerih živi 600 prebivalcev. — Pred par dnevi je bila vas inkorporirana in je dobila ime Westmont. Prebivalci so že izvili iz svoje srede župana, policieskega magistrata, občinskega tajnika ter občinske svetovalce in ostale člane občinskega odbora. Če bo šlo tako naprej, bodo čez par let imeli tam nadaljnčno in podlilčno železnico.

Istena za odhod se nama je pridružil Anton Prejnat iz Trente št. 65, prišel je pogledat za svojimi ovcami ter jim prinesel »ližo«. Iz razgovora sva spoznala trpečo dušo pravega Jugoslovana, ki mora nositi težek jarem italijanskega gospodstva. Priprovedoval nam je, da so samo Trentarji pokradli čez 300 glav koz, ovac in goveje živine, plačali pa eno samo kozo. Pritožili so se v Tolminu, Gorici, Trstu, a vse zaman, ena koza je bila plaćana, se basta.

Med potjo nam je marsikaj pripravoval in izprševal ter nas blagroval. Nekoliko med zadnjim studenčem »Mlinarce« se zavije naša pot na desno, kjer je navadno veliko snežišče, a letos vsled suše ni bilo niti trohice snega, čez prod v skale. Obuli smo plezalke, takozvane »copate«, katere jako dobro služijo po gredkah, suhih stenah. Pot postaja divjeromantična, razgled čedalje lepsi. Na desno pod nami neštevilno serpentin, ceste iz Vršiča v Trento, dolina »Za podnem«, a visoko gori Jalevec 2640 m (kamor je veliko poklicanih, a malo izvajenih), dalje gorska veriga s Pelcem 2337 m in Boyški Grintovec 2344 m.

(Dalje prihodnjič)

I.K.:

Iz Kranjske gore v Bohinj

(Dalej).

V bivšo Vosovo kočo na Močilu (1523 m) sva vstopila ob sedmi uri ter dobila dokaj ljudi; tesarji so ravno popravljali vsled vojne močno poškodovan kočo in delali novo verando, in oddelek razmejitvene komisije z gospodom majorjem Markovičem na čelu, jim je pomagal. Ker je stara kuhinja razdrta in nove še ni, se mora kuhati pod neko lopo, tako bolj po drvarske, kjer se mora kuhar venomer jokati, če hoče sylo kaj skuhati. V enem kotu sva kuhalna midva, v drugem pa gospa majorjeva, kateri je gospod prav predno pomagal. Dim, ta peklenšček, ni delal nikake razlike, vse smo se jokali ter se pri tem imenitno zabavali. Pridel je še gospod inžener Šmid in pasti črni, zagoreli, prej tako sumljivi vojaki. Ugajalo nam je posebno to, da so se vse, poveljnik, inženir in vojaki skupaj tako lepo družinsko zabavali in pogovarjali.

Ob 9. uri smo šli zopet v sobo, kjer so nam vojaki postlali s slamo in plahami, da smo spali bolje, kakor dostikrat v postelji. Drugo jutro ob pol 6. uri smo odšli proti Vršiču; na meji

Dnevna kronika.

— Kralj posesti Črnogoro. Kralj Aleksander je ob priliki nekega obeda na dvoru izjavil črnogorskemu poslancu Andriji Radoviću, da bo ob priliki prevoza zemeljskih ostankov Njeguša iz Cetinje na Lovčen obiskal Cešnjev v Črnogoro.

— Smrtna kosa. Pri Sv. Marjeti na Dravskem polju je umrla v 82. letu starosti ga Marija Pipenbacher, mati znanega ljubljanskega gimnazijalnega tavnatela gosp. Josipa Pipenbacherja.

— Razmejitvena komisija v Prekmurju je pričela te dni z zabijanjem mehinih kolov. Z delom so pričeli najprej v odseku Dolne Lendave, Kobilja, Prosenjakovcev in Hodoša.

— V Smolniku pri Rušah je pričela poslovanja nova ieklara „Kobumbus“, last g. Olmarja Bablerja. — Družba „Tvornica tanine Gerhardus sinovi“ je prevzela v zakon žage ritmojstra Fridrika Guittona de St. Quentin v Majšperku pri Ptiju ter bo stregala les, nakupovala gozdove, prodajala les, izdelovala lepenko ter druge lesne fabrikate.

— Umrl je v Hočah kolar in posestnik Franc Hergouth. Bil je zvest pristaš klerikalne stranke.

— Iz Ptuja. Mag. pharm. Bogumil Oražen je dobil koncesijo za novo lekarno, katero izvori v kratkem. — Tvrda Senčar in drug je otvorila novo trgovino z mešanim blagom. Obe novi Slovenski nedieti iskreno pozdravljamo.

— Murska Sobota. V šolski odbor za Prekmurje so bili izvoljeni, oziroma imenovani gg. Ivan Baša, župnik v Brežnici; Josip Sokovič, župnik v Turščici; Adam Luhar, pastor v Pucincih; Karl Berke, posestnik v Selovcih; Josip Kubar, posestnik v Tešanovcih; Martin Bohovec, posestnik v Lipovecih; Josip Kolento, posestnik v Dolni Bistrici ter Josip Kiliar, posestnik v Gradišču.

— Soštanj. (Dopis.) Nedavno je priredila naša turistična šolska mladina krašno igro „Polčki“, ki je prinesla 4800 K. čistega dobička. Prireditev javnih in zasebnih nameščencev, ki se je vršila početkom tega meseca je prinesla približno 4000 K., tako da se je nabralo z vsem skupaj skoro 20.000 K., ki se porabijo za revno deco. Največja zasluga za ta prekrasen vseh gre predvsem našemu agilnemu in zavednemu učiteljstvu.

— Kongres udruženja jugoslovenskih sodnikov se vrši te dni v Beogradu. Kongresu, ki ima v prvi vrsti namen poskrbeti za gmotno izboljšanje stanja naših sodnikov, prisostvujejo delegati vseh pokrajin.

— Večino demokratsko zborovanje v Varaždinu. Dne 5. marca se vrši v Varaždinu veliko demokratisko zborovanje

— Prihodnje leto 350 letnica smrti Matije Gubca. Prihodnje leto nastopi 350. obljetnica tragične smrti knjazeva revolucionarca Matije Gubca. Gubca so dne 15. februarja 1573 na Matijskem trgu v Zagrebu kronali z razbeljeno želzno korno.

— Draginjo jugoslovenskih listov konstatirajo češki listi in omenjajo, da čakajo naše novinštvo težki dnevi. Na Češkem stane posamezna številka obsežnega dnevnika 70 vinarijev do 1 K. Pri nas stanejo na pr. splitski listi že 1 dinar.

— Jugoslovensko akademično društvo „Triglav“ v Zagrebu prosi vse one, ki imajo slučajno kakšno knjigo iz društvene knjižnice, da jo vrnejo društvo. Knjig manjka precejšnje število in to večinoma iz časa preobrata, ko ni bilo mogoče vrniti knjižnici arhiv izposojene knjige. Vsaka knjiga „Triglav“ nosi društveni pečat.

— Kulturno-gospodarsko društvo Hrvatov na Dunaju. Korespondenca Wilhelm poroča, da se je na Dunaju ustanovilo kulturno-gospodarsko društvo Hrvatov za Niže Avstrijsko. V predsedništvu se nahajajo dr. Jozef Skorupa, A. Dominikus in dr. M. Jakovljević.

— Odber Slovenske dijaške zadruge v Brnu se zahvaljuje tem potom vsem enim, ki so z denarnimi prispevki olajšali gmotno stanje slovenskega dijatva v inozemstvu in ga podkrepili v zavesti, da omladina, za katero stoji takrat rodeljubna javnost, ne sme omagati v borbi za boljšo bodočnost.

Maribor, najdražje mestno v Jugoslaviji.

Nedavno še najcenejši Maribor je postal v kratkem času najdražje mesto v Jugoslaviji. Da to ni prazna trditev, dokazuje sledeči pregled tržnih cen v drugi polovici meseca januarja 1922:

Cene za kilogram oziroma liter v kronah:

Govedina: Beograd 40, Zagreb 24—34, Ljubljana 20—30; Maribor 24 do 34 (danes že 46 in še več!).

Telečje meso: Beograd 40, Zagreb 32—36, Ljubljana 34, Maribor 34 do 38 (danes že 50 K!).

Svinjsko meso: Beograd 40, Zagreb 42, Ljubljana 42—46, Maribor 48—70 (!).

Slanina: Beograd 62 do 68, Ljubljana 50—55, Maribor 65 do 78 (danes 90!).

Mast: Beograd 88, Zagreb 80, Ljubljana 85, Maribor 92.

Moka št. 0: Zagreb 22, Ljubljana 21, Maribor 23.

Moka št. 2: Zagreb 20—21, Ljubljana 20, Maribor 22.

Moka št. 6: Zagreb 19, Ljubljana 18, Maribor 20.

Kruh, beli: Zagreb 21, Ljubljana 18.80, Maribor 20 (sedaj 24!).

Kruh, črni: Zagreb 19, Ljubljana 14, Maribor 17.

Mleko: Beograd 12, Zagreb 10, Ljubljana 8, Maribor 10—12 (tudi več!).

Jajca (komad): Beograd 8, Zagreb 6, Ljubljana 8, Maribor 10.

Krompir: Beograd 10, Zagreb 5 (?), Ljubljana 5, Maribor 5—6.

Zelje, sladko: Beograd 8, Zagreb 8, Ljubljana 5—7, Maribor 8—9.

Zelje, kislo: Beograd 12, Zagreb 16—18, Ljubljana 12, Maribor 20.

Mariborske vesti.

Maribor 17. februarja 1922.

In Povodom polletnice smrti kralja Petra je bila v stolni cerkvi svečana žalna služba božja, ki jo je na mesto bolnega knezoškola celebriral stolni prot. Matek z veliko asistenco. — Službi božji so prisostvovali med drugimi: general Plivelić, komandant mesta z oficirskim korom in predstavniki uradov.

In Zvezo s socialistimi demokrati očitajo narodni socialisti v »Jugoslaviji« demokratični stranki in smatrajo takšno zvezo za lud narodni greh. Vsak politični otrok pa ve, da demokratični so v nobeni zvezi s socialistimi demokrati, ampak so le narodni socijalisti priporočili s svojo trdnim zvezo socialističnim demokratom do županskega stola v Ljubljani, nemšurskemu socialistu v Ptiju in ravno tako v Mariboru, kjer dajejo s socialistimi demokratično čes drin in strinjajo, čeprav nimajo od tega nič druzega, kot podžupana, ki nima pri občini prav nobene moći in upravlja, ampak sme opravljati postranska dela. Bo torej dobro, če bo mariborski dopisnik NSS v svojih neosnovanih napadih demokratov malo bolj previden, ker vemo, da si takih napadov tudi voliči NSS, katerim so se že davno oči odprle, ne želijo. Mariborski naprednjaki so že siti strankarstva in večno kritike ter zahtevajo od voditev pozitivnega dela.

In Koncentracija naprednih sil, katero je sprožil poslanec dr. Kukovec, je silno vznenirila klerikalce in še nekaj drugih, ki menda živijo na razdrapani njivi slovenske naprednosti. Ker hočejo vsi skupaj zavijati tozadovno enoglasno sprejetu resolucijo na zborovanju mariborskih obrtnikov, konstatiramo suho dejstvo: Dr. Kukovec se v svojem referatu političnih vprašanj sploh ni dotaknil. Pri debati pa so ga navzoči obrtniki in drugi, npr. podžupan Roglič interpelirali tudi v raznih političnih zadevah ter je šele na to dr. Kukovec obširno govoril o težavah pri boju za razne težnje obrtnikov in drugih stanov v Beogradu, ker je večina slovenskih poslancev tam v opoziciji in je zlasti napredni del naroda popolnoma razcepljen, seveda v škodo nas vseh. Treba je torej, da se pred vsem na političnem polju vsi naprednjaki združijo in da odstranimo nepotrebno razcepljenost v demokratsko-narodno-socijalno in samostoi-

no frakcijo. V doseglo tega cilja se ne sme na nobeni strani strašiti osebnih žrtev. Vsi navzoči so dr. Kukovčevu izvajanja tekom celega govora ponovno odobravali, pos忠no tudi navzoči narodni socialisti in klerikalci ter so dr. Kukovčevu ob sklepnu njegovega poziva za enotno fronto navdušeno aklamirali. Neprijetna jeza nad tem uspehom dr. Kukovčeve je torej v nasprotnih taborih umljiva, upam pa, da bodo demagogi končno vendar izgubili tla med razsodnimi ljudmi. — V osebne napade, katere so si gg. nasprotniki pri tem privoščili, kot njihovo edino sredstvo boja, pa se ne bomo spuščali.

In Tako ne bomo desegli ujedinjenja. Včeraj je prišel v tuk, glavno skladišče Južne železnice srbijanski trgovec Boža Jovanović ter se razgovarjal z nekim tamkajšnjim uradnikom radi daljne ekspedicije svojega blaga. Gospod Jovanović ima oster glas ter govor glasno, kakor večinoma vsi naši Srbi. To pa je smatral navzoči veterinar dr. K. za kričanje, dasiravno je bil trgovec čisto miren in ga surovo nahrušil: »Marš iz pisarne! Mi tu imamo srednjevropsko kulturo in ne makedonsko, kakor vi. Pojdite v Macedonijo, pa se tam derite, tu v Mariboru tega ne potrebujemo. Ne bi se čudil, če bi te beseide izgovoril kak neizobražen človek, toda od inteligenta z akademično naobrazbo tega gotovo ne bi pričakovali. Tudi, če bi bil trgovec res kričal, bi ga bil moral opozoriti na to drugače, v drugačnem tonu in z drugimi besedami, ampak pa ne z žaljenjem njegovega plemena, ki je kri naše krvi. S tem je sam pokazal, da je njegova še vse slabša, kakor makedonska. Srbski del našega naroda je ravno takrat, ko se je bil za naše osvobojenje, spoznal najbolj visoko srednjevropsko kulturo, ki se mu je kazala v tem, da je umiralo dan za dnem pod kratim meščem na stotine njegovih nedolžnih sinov in hčera, da so bile one nečaščene neštete žene, da so umirali borni, s trudem in naporom dolgih let zgrajeni domovi. To so bili darovi srednjevropske kulture, ki so gnali srbski narod na strašno Kalvarijo preko albanskih gora za — naše osvobojenje. S takim nekulturnim vepljanjem naše puhle, bahaške kulture ne bomo poglobili ljubezen med našimi plemenimi, ampak bomo zatrli še smo, kar jo je ostalo v realnem življenju iz prvih sanj idealizma. Zato obsojamo tako počenjanje slovenskega inteligenta, pa naj bo to kdorkoli.

In Izmed najvišje intelligence. Danes se je vršilo v Mariboru silno zanimivo in razburljivo zborovanje: Zbirala sta se dva tabora šolnikov, da pokliceta na odgovor dva šolnika: en tabor je hotel zadržeti šolnika, ki se je držal misli, da naši mladini ni treba več mučenja z mrtvimi jeziki, grščino in latinščino, drugi tabor pa je obešal šolnika, kojega mlado srce še vedno gori za bajne cirkumfleks in plusquamperfecte. Končno so sprejeli soglasno resolucijo, da odločno obsojajo samostojno mnenje pri šolnikih. Blaženje mladina...

In Mariborski obrtniki pri pokrajinskem namestniku Ivanu Hribarju. V četrtek se je poklonila g. pokrajinskemu namestniku Ivanu Hribarju depuracija prirediteljev pokrajinske obrtne razstave v Mariboru, obstoječa iz gg. predst. Novaka, in g. Kvase ter g. Zadravec iz Središča. G. pokrajinski namestnik je depuracijo zelo prisrečno sprejel ter tekoni pogovora povdarjal gospodarsko važnost mesta Maribora v razvoju obrti in industrije in objabil izdatno materijalno pomoč razstavi s strani pokrajinske uprave.

In Dobrodelen tombola, ki je bila v nedeljo radi prevelikega navala na Gölzovo dvorano preprečena, je preložena na nedeljo dne 5. marca na Glavni trg. Prvotno se jo je nameravalo prirediti že to nedeljo, a na splošno zahtevalo predvsem radi še vladajočega mraka z ozirom na to, da je tvorilo večino posetnikov šolska deca, predvsem revnejših slojev, ki so nezadostno opravljeni, se je odložilo prireditve na nekoliko toplejši čas. Številki 33 in 51 veljata kot polegnjeni ter je dobiti ambo dobitke katerih je še okoli 100 na razpolago, v uradu za zaščito dece v Strossmajerjevi ul. 26, Srečke,

kotikor jih je še na razpolago, je dobiti v glavni tržski in pri hišniku Dečje stanice v Strossmajerjevi ulici 26.

In Ob prikriti krsta Ljubice Pahmet, ličerke solastnika kavarne »Jadran« se je nabrale za J. M. 100 Din. Posnetajte!

In Posnetniki psov se tem potom opezarjajo, da do 28. t. m. vplačajo pri mestni blagajni pasji davek, ker ima mestni končač nalog po 28. t. m. poloviti vse one pse, ki nimajo letošnje znamke.

In Izlet na Urško. Podružnica SPD v Mariboru priredi v soboto 18. in v nedeljo 19. t. m. zimski izlet na Urško, to najkrasnejšo točko našega severozahoda. Odhod z vlakom ob 15. uri z Glavnega kolodvora v Mariboru. Zimsko opremo, krplje, dereze in cepina vzeti s seboj, kakor tudi proviant. Krasna zimska narava vabi vse vztajne in izvežbane turiste, da se izleta udeleže. Tudi smučarji so vabljeni.

In Občni zbor Zdravniškega društva v Mariboru, ki se je vršil sinoci v dvorani restavracije »Maribor«, je bil dostenjna manifestacija zdravniške stavne zavesti in solidarnosti. V jutrišnji številki bomo objavili obširnejše poročilo.

In Prihodnje predavanje Ljudske univerze se vrši v soboto, dne 18. februarja ob pol 20. uri zvečer v kazenski dvorani. Predaval bo vsečiliščni docent dr. Kovačič o predpogoju za rešitev socijalnega vprašanja. To vprašanje utegne biti z ozirom na razmere v našem javnem življenju eno najbolj zanimivih.

In Protituberkozna liga v Mariboru priredi na željo delavstva južne železnice dne 18. t. m. ob 16. uri javno predavanje v telovadnici III. mestne deške šole (Ruška cesta). Predava g. docent dr. Matko o boju proti jetiki. Ker bo predavanje zelo zanimivo in poučljivo, se pričakuje številne udeleže, be posebno od strani delavstva.

In Tatvina v hlevu. Hlapec Kalina tvrdke Franz je bil poslan po opravkih v Ptuj, kjer je bil tudi v gostilni »Pri rdečem križu«. V hlevu te gostilne so pa zginile 4 konjske odeje in 3 konjski zvončki. Tatvine so osmili tega hlapca in pri njem so se tudi našle 3 zvončki.

In Velika kavarna. Ob 17. uri po poldne čajanka s koncertom v »Klubaru«.

Narodno gledališče.

Repertoar:

Sobota 18.: »Ptičar«. Ab. B.

Nedelja 19.: Ob 14 in pol: »Dedič velikega časa«, ljubljanska predstava, — Ob 19 in pol: »Mam'zelle Nitouche«. Izven ab.

Torek 21.: »Raskolnikov«. Abon. A. Pre

slava Dostojevskega.

Sreda 22.: »Dedič velikega časa«. Abon. C

— Dramatična šola. Pouk dramatične šole se vrši danes, v petek, dne 17. februarja ob 19. uri.

Borza 16. februarja.

Curti, devize: Berlin 2.56, Newyork 5.13, London 22.32, Pariz 44.30, Milan 24.87, Praga 9.7

GOSPODARICA SVETA.

Avanturističen roman. Spisal: Karl Figdor. Prevod: R. R.
(Dalje.) (13)

Naslonjena v mehke blazine, trudna od svežega zraka tam zunaj, boječ se tudi le z eno samo besedo motiti te sladke sanje, v katere sem se zazibal, se nisem niti brigala za pot, po kateri smo se peljali. Ob moji strani je sedel vendar on, zatopljen sedaj istotako v misli, kakor jaz. Čutila sem, vsaj zdelo se mi je tako, da sem v teh poslednjih urah tudi jaz njemu postala nekaj več. Njegove misli so me obkrožale, to sem čutila skoro fizično.

Nenadoma se je voz sunkoma ustavil. Zdrznila sem se. Tu sem naenkrat zopet doma, zopet sama.

Baron je vstal, mi ponudil roko ter mi pomagal izstopiti. Kočijaž je pognal zopet in voz je izginil. Tedaj sem se prestrašila. To vendar ni bila hiša v kateri sem stanovala! Bila je velika palača z bogato razsvetljenimi okni in s prekrasnim, z grbi okrašenim portalom. Liviran sluga je odpril vrata ter se nama globoko priklonil.

»Kaj naj to pomeni«, sem vzliknila, »kam ste me pripeljali?«

»Ne boste huda, je zašepetal baron ter se sklopli k meni, »donca ste — pri meni. Samo trenutek čakajte, da vam povem.«

Prijel je mojo roko med svoje ter mi jo poljubil. Ni mi bilo mogoče končati ta prekrasni dan že sedaj. Odpustite mi tudi to samevoljnost. Kakor vidiš, je že vse pripravljeno za sprejem. In pokazal mi je z desno na vrsto razsvetljenih oken. »Zrak na jezeru napravi človeku apetit. Pripravljen je mal prigrizek. Stopil je korak nazaj, da mi pripravi pot ter se globoko priklonil. »Ta dan mi je prinesel toliko veselja, privoščite mi še to...«

Gledala sem, ga še vedno prestrašeno in boječe. Ali naj mu vstrežem? Toda njegove oči so gledale takoj jasno in naravno, kakor vedno. Seveda — kakor je to nenavadno, zakaj ne bi sprejela? Oprijela sem se njegove roke ter odšla ž njim po stopnjicah navzgor.

Kneževsko razkošje me je obdalo krog in krog. Toda pod utisom samoohsebi razumljive prisravnosti, s katero je ravnal z menoj moj gostitelj, me je kmalu zapustila vsa bojanjen. Servirali so nama v prekrasni dvorani. Pila sva izborna vino in od nekod so prihajali glasovi pritajene godbe...

Srečni tedni! Videla sva se skoro vsak dan, toda nikdar več pri njem ali pri meni, dokler ni nekega večera nenadoma in nepričakovano potrkal na moja vrata. Že med vratmi mi je izročil, kakor v nekako opršenje, majčenčetui. Odprla sem ga. V njem je bil varočni prstan.

Onega večera moj je vzel v svoje naročje. Luč je agasnila in najine ustne so se našle v doigrem, vročem, brezkončnem poljubu...

Pozno v noč sva sešla skupaj. Tesno privita k jalu v sobi. Kako naj še kdaj stopim predenj? Kaj sem danju sem ga poslušala, ko mi je pripovedoval o ve-

likem svetu, ki bo postal kmalu tudi moj in o katerem nisem do tedaj skoro ničesar vedela. V sredi med govorom pa mi je rekel nenadoma:

»Ali mi hočeš storiti veliko, res veliko uslugo. Nekogar nimam, kateremu bi lahko tako zaupal, kakor tebi. Ali bi ne hotela, ker sem sam preveč zaposlen, potovati mesto mene v Švico? Gre namreč za neko pismo, katerega ne morem zaupati pošti in katerega moram dostaviti nekemu prijatelju v Bernu.«

Vrgla sem se mu v naročje ter odgovorila:

»Zahtevaj od mene kar hočeš, za te storim vse. Tu je spreletel njegov obraz — komaj pozneje mi je bilo to jasno — čuden, triumfalni smehljaj.«

»Odpotuješ lahko že jutri?« me je vprašal. »Usluga, ki mi jo napraviš, bo s tem dvakrat tako velika. Mudi se in vsaka ura je dragocen.«

Prikimala sem neizmerno srečna, da mu morem z nečem ustreči.

Bilo je že pozno, ko je odšel. (14)

13.

Naslednje jutro sem se odpeljala, bogato oskebljena z njegovim denarjem. Pospraviti nisem imela mnogo. Kar sem pustila doma, bi lahko ostalo tako, kakor je bilo.

Na postajo ga ni bilo. Poslal mi je cvetljice in pismo, v katerem me je prosil tisočkrat oproščenja, ker je zadržan radi važnih in nujnih poslov. Dolga večinja do meje je pretekla brz vsake neprilike. Kakor mi je naročil, sem vtaknila pismo za obleko, da bo bolj na varnem. Sredi noči je zavozil vlak na rusko-nemško obmejno postajo. Še predno se je dobro ustavil sta stopila v oddelki, v katerem sem sedela čisto sama, dva civilno oblečena uradnika. Pokazala sta mi svoje legitimacije in velela, naj jima sledim. Peljala sta me v nek velik prostor v postajnem poslopju, kjer me je sprejela debela stara ženska ter mi med opravičevanjem povedala, da me mora preiskati. Uradnika sta odšla in ženska se je lotila preiskave.

Pismo! mi je nenadoma šinilo v glavo. Pisno iščeo! V obupu sem planila k vratom, toda bila so zaklenjena.

»Kaj hočete od mene«, sem kriknila, »kdo vam je dal pravico preiskovati me?«

»Brzojav iz Petrograda«, mi je odvrnila starka. »Dobila sem ukaz, preiskati vas. Bodite vendar pa metna gospodična. Ne preostaja vam drugega. Hočete, da vas preišče moški? Vsa postaja je zaščitenica.«

Solze onemogle jeze so mi napolnile oči. Vrgla sem pred njo svojo denarnico. Prosila sem, jokala ter prisegala, da sem nedolžna. Za trenutek so se ji zavesile oči, ko je zagledala denar, nato pa mi je rekla zopet čisto mirno, posadeč me na stol:

»Pomirite se najprej, gospodična! Ne morem vam pomagati. Vzemite denar le nazaj. No, ali že lahko zamen?«

Ni ji bilo treba iskati dolgo, kmalu je našla iskanoto pismo.

Brezčutno sem sedla na edini stol, ki se je nahajal v sobi. Kako naj še kdaj stopim predenj? Kaj sem storila, da me zasledujejo, da se ravno zame zanimata?

VOZNI RED

Južne železnice v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Veljaven od 26. oktobra 1921.

Maribor gl. kol.—Ljubljana gl. kol.—Trst.

Os. 43	Os. 45	Meš. 801	Brzv. 8	Brzv. 7	47	Os. 49a		Os. 42	Meš. 802	Brzv. 8	Brzv. 4	Os. 44	Os. 48	Os. 50a
5·50	10·15	12·49	18·58	14·14	16·50	23·80	Maribor gl. kol. X .	9·59	14·05	14·27	14·45	16·56	22·17	4·03
6·02	10·47	13·43			17·22	0·01	Pragersko X	9·25	13·02			16·22	21·43	8·82
7·20	12·12	16·17	15·12	15·28	18·51	1·21	Celje X	7·58	10·45	18·08	13·27	14·55	20·17	2·11
8·13	12·55	17·16			19·34	1·59	Zidanimost X	7·09	9·40			14·03	19·27	1·32
10·41	14·55	20·30	17·01	:	21·40	3·47	Ljubljana gl. kol. X .	5·18	6·40	:	11·85	12·06	17·35	23·52
11·18	.	.	21·55	:	12·23		Trst X .				6·35	5·00		15·20
			18·01	:			Zagreb juž. kol. . . .		10·30			16·13		

Maribor gl. kol.—Graz—Wien.

Brzv. 10	Os. 70a	Os. 72	Os. 84	Brz.	Os. 44	Os. 74	Os. 86	Brzv. 9	Os. 71	Os. 35	Brz. 3	Os. 33	Os. 75	Os. 31	Os. 77	
4·21	6·30	12·41	5·16	15·16	19·00	19·15	8·00	Maribor gl. kol. X .	1·35	7·35	8·40	13·35	22·21	14·06	19·32	20·52
6·53	18·05	.	5·40	15·43	19·31	.	8·31	Št. II .	7·13			13·48	.	19·00	.	20·29
5·45	.	.	8·06	16·40	22·19	.	11·17	Spielfeld-Straß X .	1·11	8·08		13·11	21·50	.	16·32	.
10·55	.	.	14·46	21·46	6·45	.	19·40	Graz gl. kol. X .	6·21	5·37		12·21	19·42	.	8·05	.
								Wien juž. kol. X .	10·20	21·45		7·25	13·20	.		

Maribor gl. kol.—Prevalje—Celovec.

Os. 411	Os. 413	Os. 415						Os. 412	Os. 414	Os. 416					
5·00	15·00	19·43						Maribor gl. kol. X .	7·37	12·25	20·45				
5·10	15·08	19·56						Maribor kor. kol. .	7·32	12·20	20·40				
6·53	16·44	21·38						Dravograd-Meža X .	6·01	10·50	19·10				
7·86	17·23	22·16						Prevalje	5·31	10·04	18·05				
8·44	19·40	.						Klagenfurt gl. kol. X .	7·50	15·44					

Maribor gl. kol.—Ptuj—Čakovec—Kotoriba.

Os. 221	Os. 223	Os. 225						Os. 222	Os. 224	Os. 226					
------------	------------	------------	--	--	--	--	--	------------	------------	------------	--	--	--	--	--